

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

2.
✓
E P I C E D I O N

IN OBITVM

VIRI CLARISS: D^r PE^r

TRI LOTICHII SECVNDI POETAE
Franci, Professione Philosophi, & Medici
Doctoris in Academia Hey-
delbergensi,

À
Georgio Mario VVirzeburgense P. & M. Docto-
re Ambergæ scriptum ad Clarissimum I. V. Docto-
rem IOANNEM GNODIVM, Illustriss: Pala-
tino Rheni & Bauariæ Principi
Electori ibidem à con-
silijs.

Adiectum est Iohannis Posthij de eiusdem
obitu Carmen.

HEIDELBERGAE
Excudebat Ludouicus Lucius.
M. D. LXI.

5

IN OMNIBUS

ANIMIS

ET IN OMNIBUS

VERBIS

ET IN OMNIBUS

ACTIBUS

ET IN OMNIBUS

MODIS

ET IN OMNIBUS

TEMPORIBUS

ET IN OMNIBUS

LOCIS

ET IN OMNIBUS

REBUS

ET IN OMNIBUS

STATIBUS

ET IN OMNIBUS

MODIS

ET IN OMNIBUS

REBUS

ET IN OMNIBUS

STATIBUS

ET IN OMNIBUS

MODIS

u
f
p
a
a
g
t
m
p
te
m
to

CLARISS: ET PRVDENTISS: I. V.
*Doctori Domino IOANNI CNODIO, Illust:
Palatino Rheni, atq; Bauariae Duci
& Electori à consilijs Am-
berga.*

CVM uel indignitate rei commotus, uir
clarissime, uel ea quam Lotichio tan-
to uiro debui gratitudine, hunc festinatum
scriptorum foetum meo assensu in lucem
prodire concederem (nam reliquorum ille
ius omnium meorū obtinuerat) rogauī ty-
pographum, ut in eo partu compatrem te
accerferet, q̄ in uita functi loco posthac te
amandum, colendumq; censeam, cuius tu
quidem ita studiosus eras, sicut ille suo in-
genio, uirtute, & medendi arte benè meri-
tus. Quare si postliminio quodā me illius
memoriam repraesentare putaueris, uolo
quantum mea tenuitas, sed erga quiescen-
tem gratitudo fert, tibi significationē ani-
mi mei, & conatū uindicandæ mortis, tan-
tò magis probari, quantò tu omni philoso-
phia & prudentia clarus rectius de his
iudicare, & me (si dignus) a-
mare etiam potes:

Vale.

a 2

Pijs

PIIS MANIBVS.

On te Dædaleis inimica suis La
byrinthis
Monstra Philippe unum di
laniare solent.

Quin etiam iuuenem (quis non fleat) inuida
fata

Te flore in medio uiuere Petre uetant.

An credam CNOIDI legum doctissime famæ?

An credã, flexit carmine qui Lachesin?

Dij melius: nos ô præfagia consternarunt,

Pace tua: ô isthæc uera minus fuerint.

Sed tua me uirtus, dolor & tuus, atq; aliorũ

Murmura cũ gemitu credere uera iubet.

O frustra occurris, cui scribam flebile primũ

Carmen, & heus alio munere dignus eras.

Immeritò occurris tu, qui mihi munera uitæ

Sequana cùm quarto mergeret amne da-
bas.

Et tibi, cùm dextram subterlabentibus undis

Obiyceres, moles magna ruina fuit.

Da ueniam, potius me fata nocentia iurè

Debuerant doctas obruere inter aquas.

Quàm

Quàm sine te solum tantis superesse periclis,
• In fontem casus discere iuridicos.
Quàm te non culto lugerem carmine cuius
Iudicio certè doctior esse queam.
Unius qualis deducens funera nati
Mater funestis ingemit ad tumulos.
Non mihi sic duro pereas in funere totus,
Qui modo te caro subtrahis è gremio.
Nec prius à nobis tam dulcia declinabis
Lumina, quàm totis exaturer lacrymis.
At tu (quod memini) solatia uana fouebas,
Carmina quæ noster suppeditasset hymen.
Aut fore sperabas, ut lata per æquora uecti
Unanimes uarium conficeremus iter.
Et modo Celtarūq; scholas, & Apollinis arua
Compelij, æstiuo non adeunda cane.
Phocaicosq; sinus maris, & Marsilia Tempe
Spes ut nunc iterum conspiceremus erat.
Insubros quando, & Venetas iterabimus un-
das?
Dicebas, passos nos grauiora manent.
Illic sex studijs quamuis coniunximus annos,
Nunc Ida, & nobis Creta uidenda uenit.

Nam uelut immissum maturo tempore se-
men

Emergit leto parturiente solo:

Atq; alia sensim mansuescit uiuere terra,

Hinc grati fructus copia magna uenit:

Sic est ingenio, ualidas quod tempore uires

Exercetq; animum si moueare loco.

Sume Dioscoridis peregrini scripta laboris,

Quale iter ut uiuas magne Galene subis.

Sic tu non poteras contentus uiuere tanto

Ingenio, at longa deditus esse uia.

Non contentus eras, linguis nisi sic fulgeres,

Ut posses Arabum uertere barbariem.

Integram & medicis sine falsi crimine libris

Artem tam docto pectore restituas.

Nunc laudis merces isthæc sudore petita,

Et desiderij gloria nulla tui?

Ite alio Musa, quando spe fallimur, ite,

Pectora sancta alio sollicitate modo.

Ah uestri ualeant tituli, ualeatis honores,

Ah nisi Sirenum naufraga puppis erunt.

Lethaliq; animam succo releuare putatis,

Sedibus æthereis ceu fluat ille furor.

Hinc

Hinc iuuenum teneras capiunt latamina
mentes,

Nam uestri in senio uix erit ullus amor.
At nos nō patriam, dulcesq; relinquere ma-
tres,

Aut puduit dominae deseruisse sinum.

Non ignes, non exilium, non terra, fretumq;
Insomnes noctes pallida cura mouent.

Uestra ubi lethiferi gustamus pocula Bacchi,
Tanta subit cæcis gloria pectoribus. (sta.

Parce anime ô Diuis, gemituq; doloribus ob-
Heu mihi nō lacrymæ iura medētis habēt.

Qualis erat? quæ nunc animo obuersatur i-
mago?

Squalida: Et hæc sancta ô uiscera mortis
erunt?

Dij quorū est animas dulci coniungere nexu,
Quod uobis uisum est unam animam esse
duas.

Si benè concordēs studijs traduximus æuum,
Sentiāt has lacrymas pectoris esse sui.

Et me, qui frater, qui dux, qui mi suus ipse
Quo maior fuerat carior excipiat.

Sit tibi dulce tamen, sancto dum uiuis Olym-
Et nostros casus carmina uestra loqui. (po,
Dum memoro quibus in terris tua cognita
uirtus,

Fœcundum ingenium quot stupere uiri.
Ille tibi assurgens, Germana industria pubis,
Testis (iã uester) non' ne Melanthon erit?
Et qui te coluere, quibus sunt credita Regum
Membra, senex Scyron, Syluaq₃, Rondole
tus.

Et qui Romulei facundi nominis hæres
In summo luctu nunc Amasæus erit.
Ah sic Felsinea nūquam tibi uiuere in urbe
Obfuerit, quanta hinc & dolor & lacry-
Infaustos Soles, atq₃ infelicia signa (ma.
Quod peregrina à me forte petēda domus.
Hospicium Circes, ah philtrea parata sodali,
Ius nam pingue minus dum petis alterius,
Atq₃ offam canibus, dum se inde remittere
feruor

Incipiat, iacis, & quod reliquū ipse bibis:
Protinus in rabiem canis atrā soluitur, at tu
Sensisti uirus iam penetrasse uias

Vix

Vix te tot uomitus, uix ipsa salubria Ghini
Pocula post aliquot tempora restitunt.
Tum nostramq³ fidem memoras, gentisq³ nefandum

Incusas facinus, & tua damna doles.

Hinc fuit hoc solitum uirus remeare quotan-
Authoris dignū membra subire sua. (nis,
Ah minus à me in perniciem modo diuertis-
Alterius poteras sine carere tuo. (ses,

Nos uelut una domus, sic concors lectulus u-
Seruassetq³ ambos cū pietate salus. (nus,
O seruos homines, quæ nos prudentia fatis
Eripiet? sapiens quis satis esse potest?

Non sat erat miseros putri tellure creatos,
Et nudos, duram & uiuere pauperiem.

Quin etiam tennes animas caligine rerum
Obruere, aut casus posse cauere suos.

Scorpius in primo nascenti lucidus ortu

Ah fuerat uitæ stella inimica tuæ.

Infelix monstrum, quo non uirosius ullum,

Quod cælum, atq³ ipsi pertimere Dei.

Sed tunc incertam uitabas funeris horam,

Et tibi cura tui sobria semper erat.

a 5 Nunc

Nunc tibi quo casu fuerint sic tristia fata
Nescio, & hoc ipso durius excrucior.
Quicquid erit, dolor ô dolor, immedicabile vi-
rus

Hoc fuit, haud causas, haud ego uerba uolo.
Tu modo tam cultus tenerorum scriptor a-
morum?

Cui puer has pharetras, cui charites Ve-
nerem?

Tu' ne etiam pater herbarum, & medicami-
nis author,

Ipsè etiam Musæ deseruere suum?

Illibate iaces, te nullo pollice Flora

Carpsit, uere nouo ceu peritura rosa.

Ah saltem antè diem tam rari sanguinis hæ-
res

Lusisset uultus paruulus ante tuos.

Pensarem meritis neglectū quod foret in te,

Auxiliatrices porrigeremq; manus.

Et fuerat nostris morbus sanabilis herbis,

Cum nos Uangionum finibus excieras.

Adfuit ipse tibi medicorum gloria Langus

Nunc, & Apollinea Curio clarus ope.

O

O utinam praesens etiam nunc ipse fuisset,
Et te spectassem deficiente animo.
Tunc ego supplicibus commossem numina uo
Ut uita, nobis sic foret una dies. (tis,
Quid mihi nunc Musa, quae restent gaudia
nobis?
Nunc etiam indictus te sine flebit Hymen.
Quem mea posteritas talem sperabit amicū?
Si modo spes tandem posteritatis erit.
Quis sub iudicium limae mea scripta uocabit?
Heu mihi tam' ne breui tot periere bona?
Artes inuisae, quae (dum gemo fata sodalis)
Sentitis uires mentis abire mea.
Libri o inuisi libri monumenta sodalis,
Qui cultu soliti pascere mentem animi.
Quando erit aeterno uos carmina digna co-
thurno
Dicere, & hanc animam tecum habitare
simul?
Sed bene habet, uideo maiore insurgere lau-
Te fleri Heroo, Pindaricoq; modo. (dem,
Te populari animo graeci Camerarius oris
Petre Sophoclaea dixerit ante tuba.

Et

Et tibi longinquis, quibus es laudatus in oris
Gallia dat violas, Itala terra rosas.
Musa Palatinum mater doctissima Regum
Tecta caput, tundens pectora uerberibus,
Nigrinis sociata Deis, comitataq; Rheno,
Communi in luctu talia uerba dedit:
Dignum laude mori, & clarum iuuenilibus
annis
Et dolor, & iuris regula nostra uetant.
Quo mortalis erat resolutus carcere, mando,
Phœbe tui Assyrio corpora odore para.
Sit sacer hic, & sancta habitati numinis aula,
Quin te & custodem post obitum instituo.
Qua mihi parte fuit iunctus per secula uiuat,
Hunc tu Religio posteritate bea.
Exemplo & miseris mortalibus esse canuto,
Ut sint qui simili nos pietate colant.
Si quid adhuc restat, uestrum est memorare
sorores,
Aeternum aeternis plausibus excipite.
Dixerat, at diuum tumulo circumfluit aether,
Et resonant leto templa canora sono.

At

At custos Phœbus subscripsit: Gloria Petrus
Carminis & medicæ posteritatis erit.
Tu quoq² uim Cnodi lacrymæ compesce, nec
unquam
Fama malum nobis (heu nimis) ulla ferat.
FINIS.

NICOLAO RVDINGERO POE-
tæ suauiss. Iohannes Posthius Ger-
mershemius, S.

*I*m mortale nouem decus soro-
rum
Rudingere, mihi meis ocellis,
Et cara quoq³ carior salute,
Dum te carmina melle dulciora
Pater Mœnus amœnitatis audit
Amœnas cithara sonare ad undas:
Tristi nos Lachesis ferox fatigat
Casu, gaudia datq³ nostra pessum.
Quando gloria sempiterna Phœbi,
Et Mæchaonia decus Palæstra,
Cui Muses citharam, & suos lepores
Dij boni dederant, amabiliq³
Versu posse hominum elegantiorum

Mentes

Mentes pascere, pallidosq³ morbos
Succis, atq³ potentibus leuare
Herbis, uimq³ citi impedire fati:
Ille nunc rapido, maloq³ raptus
Fato Lotichius Nicri dolentis
Ripa conditur, omnibusq³ longum
Heu desiderium sui relinquit:
Et mihi ante alios, cui solebat
Ad sacros Aganippidum recessus
Et dux & comes ire, quæ susurro
Fons intactus amabili per hortos
Cœlestes fugit, educatq³ Musis
Lauros, & uiolas recentiores.
Ergo (quando quidem meo parente
Hic iam destituor, meoq³ Phæbo)
Nicer care uale, ualete colles
Amati, unanimes ualete amici,
Dulcis turba sodalium ualeto:
Hinc longè ad Viadri profectus amnem
Uatis hospicium petam Sabini,
Quo nec cultior alter est Poëta,
Nec legum magis alter est peritus,
Hoc ducente Heliconios reuisam

Saltus

3.
2.

Saltus, Pieridum choroq₃ mistus
Aeternam capiti meo coronam
Ex lauro, atq₃ hederā uirente texam.
Eheu quid paro? dum loquor, citato
Tristis fama Nicrum petens uolatu
Sabinum quoq₃ nunciat fuisse.
Iam Musas, & Apollinem, sacrosq₃
Cogor deserere heu miser liquores.
Iam nec lanificas mihi puellas
Spes est uincere, ferreumq₃ pensum:
Plebeio sed auara cū sepulchro
Extinctum Libitina me reponet,
Nullum extabit opus mei laboris,
Quod seri manibus terant nepotes,
Speratumq₃ mihi ferant honorem.
At tu, delicia nouem sororum,
Cui pater sua sacra Phœbus ultrò
Donat, & numeros uenustiores,
Rudingere uenuste, perge celsa
Clarum in arce tuum sacrare nomen,
Ut te suspiciant loco minores
Illustri positum, tuamq₃ summis
Aequent sideribus, poloq₃ famam.

FINIS.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is significantly faded and obscured by water damage.

Nov 1996

8

ULB Halle 3
 002 063 808

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln!

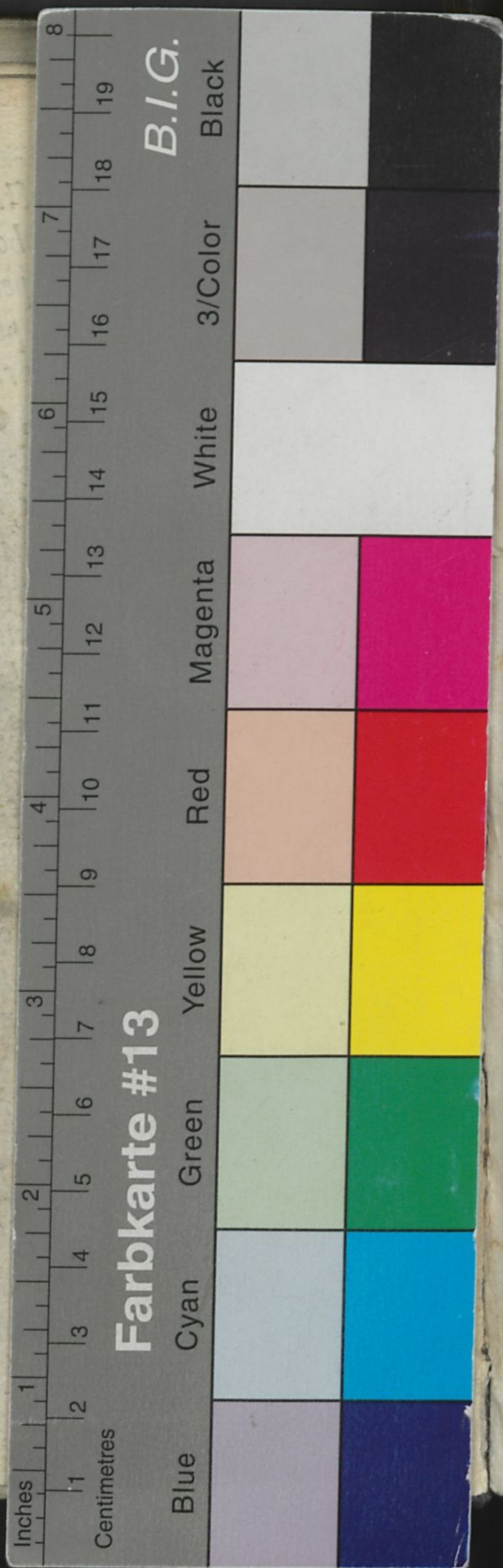
28 a / 50 1996 |

VB 17

M

EPICEDION
IN OBITVM
VIRI CLARISS: D▷ PE▷
TRI LOTICHII SECVNDI POETAE
Franci, Professione Philosophi, & Medici
Doctoris in Academia Hey-
delbergensi,

À
Georgio Mario VVirzeburgense P. & M. Docto-
re Ambergæ scriptum ad Clarissimum I. V. Docto-
rem IOANNEM CNODIVM, Illustriss: Pala-
tino Rheni & Bauariæ Principi
Electori ibidem à con-
silijs.

*Adiectum est Iohannis Posthij de eiusdem
obitu Carmen.*

HEIDELBERGAE
Excudebat Ludouicus Lucius.
M. D. LXI.